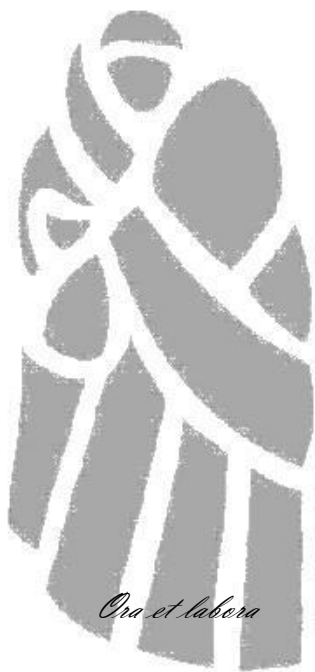

BENEDIKTIN

Prosinec 2023

Vážení občané,

všechny Vás co nejsrdečněji opět po roce zdravím. Je to tu zase, konec roku, a s ním se Vám do rukou dostává náš zpravodaj. Jsem velmi ráda, že tato tradice vznikla, i když je spojena se spoustou starostí v předvánočním shonu. Je pro mě vždy milou povinností shrnout dění v naší obci během uplynulého roku.

Tyto řádky píšu s pocitem, že se nám z námi plánovaných akcí moc nepodařilo uskutečnit. Ale věřte, že se snažíme. Bohužel mám čím dál větší pocit, že se proti nám ten „úřední šiml“ úplně vzepřel.

Hned v lednu jsem znovu, již po třetí, zkoušela zažádat na Ministerstvo zemědělství o dotaci z programu „Obnova a údržba kulturních památek“, které nám přispívají na opravu hřbitova. Tentokrát jsme měli v plánu nové schody ke hřbitovu. Bohužel, než jsem stihla vypsát žádost, která je dostupná až ve chvíli spuštění dotačního programu, což mi trvalo cca 20 + 30 min, nebylo již možné žádost zaregistrovat. Alokace programu byla vyčerpána. Pro Vaši představu, jedná se o částku asi 400 000 000,- Kč. Jedna akce je podporována max. 300 000,- Kč. Po spoustě telefonátů a emailů, kdy jsme si všichni mysleli, že asi spadl systém nám bylo z ministerstva odpovězeno, že bylo vše v pořádku. Zvláštní, letos se to nepodařilo podat nikomu ze spousty okolních vesnic, ani lidí co se dotacemi živí a měli projektů připraveno k podání víc. Tak snad příště! Ještě jednou to na jaře zkusím.

Začátkem března se uskutečnila jedna, za mě, velmi povedená akce, a to setkání našich seniorů. S nápadem přišla Maruška Herbrichová, za což jí patří veliký dík. Senioři se sešli v naší škole, kam je pozvali naši žáčci. Zde pro ně bylo připraveno malé pohoštění a děti jim pak zahráli krátké divadlo, se kterým se rodičům ukázali na vánoční besídce. Myslím si, že to bylo pro všechny příjemné odpoledne. Vždyť příležitostí se takto vidět a popovídat si, máme všichni čím dál míň.

Čas pokročil a my se pouštíme do další akce, na kterou využíváme dotaci z Program obnovy venkova Vysočiny. Využíváme ji každý rok už léta. Je to dotace z Kraje, která se podává velice jednoduše a je téměř 100% jistota, že ji dostaneme. Letos jsme se rozhodli se zastupitelstvem využít ji na výměnu zbyvajících oken a dveří v KD. Všechny tyto otvorové výplně byly již v katastrofálním stavu. Při této akci jsme vyměnili kousek podlahy před bočními dveřmi směrem k Pacalovým. Zde bohužel nebyla vůbec žádná izolace pod dlažbou, a tak se vždy vlivem mrazu podlaha zvedla a dveře nešly vůbec otevřít. Toto bylo tedy nutno opravit a současně se zhotovil nový kousek zámkové dlažby před dveřmi venku. Zároveň nám firma Sofi stav Rudíkov, jako dodavatel těchto prací udělala novou fasádu z průčelí KD. Celkový dojem je teď při příchodu myslím daleko lepší. S fasádou bychom chtěli postupně na staré části KD pokračovat, je totiž ve špatném stavu z obou stran, ale toho jste si jistě všimli také. V kulturáku byl také zrenovován šenk. Michal Valík nám tu udělal novou kuchyňskou linku, která nahradila prastarý nábytek, a tak máme v našem kulturním zařízení zase trochu lepší zázemí, pro všechny, kdo jej budou potřebovat.

S naším záměrem Domácích čistíren odpadních vod (DČOV) jsme se dohodli na projektu spolupracovat s firmou Stavební a instalační firma Pejchal, která pro nás začala s přípravami. Jako první úskalí se pro nás stal Program rozvoje vodovodů a kanalizací území kraje. Zde jsme byli nuceni požádat Kraj Vysočina o souhlas se změnou. V tomto cca 50 let starém předpise, kterým se stále

všichni, oproti logice, řídí, máme plánovanou centrální kanalizaci s ČOV společně s H. Vilémovicemi. Ale to již všichni víte. A teď se držte! H. Vilémovice, ač to mají naplánováno stejně, o změnu žádat nemusí a my ano. Tudíž jsme požádali. Kraj Vysočina nám v květnu sdělil, že naši žádost budou projednávat 17.11. Chudáci, jak mají nabitý program! A teď si představte, že čekáme půl roku a oni nám teď sdělí, že změnu nedoporučují. Že máme udělat centrální kanalizaci a napojit se na ČOV Horní Vilémovice. Která jak jistě všichni víte neexistuje a nikdy nebude. Vilémovice již vyřizují DČOV. A kde máme my vzít těch x desítek milionů, to nám bohužel neporadili. Ani Vám nemohu popsat moje pocity naštvaní a bezradnosti. Zatím zvažujeme další postup a jak se rozhodneme co dál, určitě se to dozvíte. Bohužel proti blbosti úředníků, kteří mají moc se bojuje špatně.

S dalšími úředníky bojujeme nadále i v Třebíči, a to na našem Územním plánu, který po dlouhých 6 letech stále nemáme uzavřený. Ale snad FINIŠUJEME!!

Znovu jsme také zažádali o dotaci na zateplení ZŠ, jelikož zde byly znovu vypsaný dotace s 80% účastí státu a projekt jsme měli připravený. Posledního listopadu jsme byli vyzváni k drobnému doplnění v žádosti, a tak je jasné, že jsme stále ve hře. Výsledek ještě nevíme, ale doufáme! Naše školička by dostala nový kabát a samozřejmě bychom šetřili náklady na vytápění a za další bychom splnili státem požadované tepelné štítky na veřejných budovách.

Na podzim jsme ještě stihli před Pohořelickými zbudovat odvodňovací rošt, aby jim po bouřkách voda, která se nasbírání na návsí, netekla všechna do dvora. Teď je odvedena do kanalizace a nemůže nikde škodit.

Myslela jsem si, že se Vám letos budu moci na tomto místě pochlubit jednou velkou „výhrou“. A to že jsme dobojovali a vykoupili všechny pozemky v cestách „do bytovek“. Bohužel tomu tak stále není. Podařilo se nám téměř vykoupit, a tedy dát do pořádku pozemky v cestě od Herbrichových do bytovek. Ještě jednáme s LČR o převod 11 m², ale to je snad na dobré cestě. Jen je to opět státní úřad, a tak to trvá. Věřte mi, že to pro nás byl „BOJ“. Jednalo se o spoustu drobných pozemků, které bylo nutno odkoupit a na druhé

straně zase prodat, aby bylo vše, jak má být a obecní cesta byla naším majetkem. Z druhé strany od vsi jsme již pár let v jednání s p. Radomírem Vostalem o odkupu pozemků „v uličce“, abychom mohli cestu opravit. Když nám letos po letech na prodej konečně kývnul, bohužel onemocněl a přestal s námi komunikovat. Takže jsme opět tam kde jsme byli. K výhře bohužel nedošlo!

Do oprav na cestě v bytovkách bychom se určitě pustit chtěli. Je jen otázkou, v jakém rozsahu. Zda budeme provádět pouze opravu povrchu silnice, nebo se pustíme do kompletního řešení i s uložení sítí do země. Uvidíme, co přinese jaro.

Nechám na Vašem zvážení, zda je naše počínání ve vsi vidět. Já jsem trochu skeptická, protože agendy a papírování přibývá a na vše ostatní ubývá sil a času. Ale snad se zase blýskne na lepší časy. Něco nám zase vyjde a dodá nám to nový elán a tu zmiňovanou sílu.

Doufám, že i Vám se líbí naše nová akce, u které se sejdeme, děti nám zaspívají a zarecitují, dáme si trošičku něčeho dobrého, rozsvítíme stromeček a zahájíme ten adventní čas. Je velice milé kolik se nás na návsi sešlo, ač byla opravdu pěkná zima.

Přeji Vám všem hlavně hodně zdraví, klid a pohodu do nového roku a požehnané svátky.

Vaše starostka Jana Vostalová

Kronika obce XVIII

Milí čtenáři. Máte před sebou poslední díl opisu staré kroniky vedené od roku 1922 do roku 1948. Kdo z vás si Benediktiny schovává, má v nich celou starou kroniku. Opis kroniky je také k dispozici na stránkách obce a v podobě jednoho výtisku i v naší knihovně.

To byly poslední věty, které pro nás neznámý pisatel této pamětní knihy zanechal. *(Do roku 1936 včetně, psal kroniku farář Antonín Krpoun. Autor*

pozdějších zápisů se v textu nepředstavil) Poté měl pravděpodobně vést kroniku pan Oldřich Jan, ředitel obecní školy v Beneticích, ale vážně onemocněl a v roce 1959 zemřel. Zřejmě se po kronice nikdo nesháněl, upadla v zapomnění, byla prohlášena za ztracenou. Když se asi v roce 2001 stěhovala vdova po Oldřichu Janovi, paní Zdeňka Janová, do jiného bytu objevila kroniku mezi manželovými věcmi, které na památku uchovávala.

Nejdříve přešla kronika do rukou pana Stanislava Vody, rodáka z Věstoňovic v té době bytem v Třebíči. Pan Voda, bez uvědomění zástupců obce Benetice, ale v dobré víře a snaze navázat a pokračovat v popisování událostí, popsal pár stránek textem, který Vám zde také předložím. Několik stránek ale stačilo, aby pan Voda poznal, že vést kroniku obce není věc snadná ani pro člověka trvale v obci bydlícího a že pátrat padesát let v minulosti je úkol téměř nemožný. Proto mě, jako tehdejšího starostu obce, oslovil a kroniku mi předal. Zde jsou jím napsané řádky.

Trochu z minulosti.

Dříve se chodilo všude pěšky, nebo na bryčkách a košatinách. Košatínky V zimě se jezdilo na saních, které mistrně zhotovoval kolář Maštera František. Co žen chodilo do Třebíče s máslem a mlékem, 10 km tam a 10 km zpět. Pak se objevila na vesnici jízdní kola. Nejvíce jich užívali řemeslníci do práce a starší mládež do školy. Po válce 1914 – 1918 se objevily motocykly. U nás jeden z prvních měl motocykl K. Pulman z Horn. Vilémovic. Jednou za týden projelo auto nákladní a někdy i osobní. Dnes je v každém stavení automobil. Podniky mají auta nákladní a traktory. Když se podíváte po vesnici dnes, vidíte krásné domy pokryté pálenou či cementovou krytinou. Dříve to byly došky a šindele. Proto bylo tolik požárů a velkých, kdy vyhořely celé vesnice. Došky měly své přednosti, byly levné, z vlastního materiálu a udržovaly stále teplo a sucho. Byla to krytina vzdušná. Venkov navštěvovali lidé pro zpestření života, někdy na obtíž, žebrající lidé.

Podomní obchodníci v krosničkách před sebou na pásku nosili hřebínky, zrcátka, knoflíky, voňavá mýdla, vazelinku na pusinku. Jiní s krosnami na

zádech zasklívali okna, která tehdy byla malá, dráteníci drátovali hliněné hrnce, opravovali dřevěné plechové hrnce nýtováním a flekováním. Velmi známým u nás byl Pepíček dráteníček, který opravoval hrnce a při tom si prozpěvoval. Také s flašiny chodili a hráli většinou Štrausovy valčíky. Také až z Jugoslávie chodili tzv. Medvědáři, měli na řetěze vycvičeného mladého medvěda. Tloukli na bubínek a on na zadních nohách tancoval kolem nich. Horší spolek byli cikáni. Ti jeli na krytých vozech od vesnice do další, až když je četníci nebo starosta vyhnal. Cikánky většinou věštily, ale i kradli. Nosily široké sukně, pod kterou v nestřeženou chvíli schovaly ukradenou slepici a hned byla pryč. V každé obci byla vyhláška ‚Žebrání zakázáno‘. Ale často se vymlouvali, že neumí číst. Byl to obrázek monarchie. Někdy to byli chudáci a jindy pochybná existence. Konce byly smutné. V zimě jich hodně zmrzlo na cestách. V obcích byly obecní byty (pastoušky). Ve Věstoňovicích č. 9 a v Beneticích č. 4. Zde přebývali lidé, kteří byli posláni do ‚domovské obce‘ tzv. Šupem. Někteří nebyli schopní jít sami životem nebo byli nemocní a neměl se o ně kdo postarat. Někteří se schovávali pořádku po domech. Bylo to velmi ponižující. Byly případy, kdy v jedné místnosti bydleli 2 – 3 rodiny pohromadě – rozdílných mentalit. Byla taková doba, snad už se nevrátí.

Kousek od Věstoňovic, na okraji Vilémovských lesů se říká „U zabitého“. Zde podle pověsti zabili lapkové hospodáře, snad to byl Jedoun ze Svatoslavi, který prodal dobytče v Třebíči a vracel se s penězi domů. Dnes podobných příběhů, kdy pro peníze se vraždí, je víc, ne zrovna v našem chudém kraji.

Něco o dětech. Do jednotřídky jsme chodili do Benetic a nějaký čas i do Horních Vilémovic. Dnes od roku 1949 je postavena krásná dvoutřídní škola v Beneticích. Děti mají více volného času, než za našich školních let... Odpadlo pasení dobytka, polní práce, štípání dřeva. Naše hračky byly meče vyrobené ze dřeva, tzv. Cvrnda (kolík 20 cm dl. na obou stranách do špice) dal se do jamky na picání kuliček, klackem se na jednu stranu bouchlo, on vyletěl a všichni si ho přihrávali jako paletou.

Tečka. Právě jste dočetli poslední větu, kterou do pamětní knihy napsal pan Stanislav Voda, rodák z Věstoňovic. Text nepopisuje žádnou konkrétní událost, ani konkrétní období. Dal by se jednoduše nazvat „Vzpomínání“.

Dlouhých, víc jak padesát let v této knize chybí. Celé generace lidí, nespočet událostí a příběhů, které jsou pro pokolení příští nenávratně ztraceny. Snad jen občas nějaký střípek minulého objeví se na světle současnosti, aby vzápětí pohasl a upadl již navždy v zapomnění.

V roce 2006, kronika obce opět ožila. Pro tuto, více jak záslužnou práci se mi podařilo získat p. Jana Bukovského. Nenarodil se v Beneticích, dřív bydlel v Třebíči v panelovém domě, pracoval u Škody Praha a pomáhal uvést do provozu Jadernou elektrárnu Dukovany. Nyní je již v důchodu. V r. 1992 koupil zde chalupu č. 9, bývalé Urbanovo. Postupně ji zrekonstruoval a od r. 2002 tu i se svou paní bydlí na stálo. Práce kronikáře se ujal s veškerou pečlivostí a zodpovědností. Události v obci zachycuje nejen perem ale také objektivem svého fotoaparátu. Z veškerého dění v obci je tak k nahlédnutí nepřeberné množství fotografií. Každoroční zápisy do kroniky jsou zveřejňovány na internetových stránkách obce, včetně fotografií.

Nezbývá než popřát Beneticím, krom jiného, vždy pečlivého kronikáře, zapisovatele všech událostí, změn, zvláštností a příhod. Pro naše děti a pro děti našich dětí. Pro generace příští. A protože bych to nenapsal lépe, vypůjčím si slova zakladatele této pamětní knihy, pana faráře Antonína Krpouna...

.....a nemám jiného přání, než aby přesně a svědomitě bylo v ní pokračováno, aby tak budoucí generace měla správný přehled o životě a činnosti svých předků. Bůh budiž všem a vždycky nápomocen!

V prosinci 2010 opsal a zpracoval Jiří Vlach

opis obecní kroniky -jv-

Vánoční zamyšlení 2023

Adventem začínají křesťané prožívat nový církevní rok, jako přípravu na Vánoce. Znovu slyšíme důvěrně známá slova evangelia, začíná nový okruh roku spásy. Nenapadlo vás už někdy, jestli má smysl takhle znovu číst písmo svaté, které jsme už slyšeli a které známe? Jaký má vůbec smysl čtení a kázání při bohoslužbě?

Odpovědět mohu takto: Máme pozorovat svůj život ve světle Písma svatého. Boží slovo není jen dávnou historií, je i o našem životě. Mluví i o tom co se děje nyní v současnosti, a co se bude dít v budoucnosti. Pán povolává nejen apoštoly, ale povolává dnes každého z nás, abychom šířili jeho Království lásky. Celý náš život je složen z Božích povolání a z našich odpovědí.

Chci nás všechny povzbudit ke čtení Písma svatého (Bible). Má mi totiž co říci i dnes, kdy je mi Boží slovo hlásáno. Měl bych svůj život přezkoumávat ve světle evangelia. Co se stalo kdysi těm prvním svědkům Kristovým, děje se podobně i nám.

Co nám dnes hlásá Kristus, kdy řádí války na mnoha místech ve světě a my cítíme nejistotu a obavy z budoucnosti?

Nebojme se mu svěřovat sebe a celý svět. On bude konečným vítězem. Tato země celá pomine, tím spíše pominou zlé věci a události, které nás teď tíží. Jedno však je jisté: Pán přijde jako vítěz, přijde ve slávě. A na to se máme připravovat každoročně v adventní době. První křesťané hlásali tuto zvěst svým současníkům, většinou lidem bez naděje. A my, křesťané dneška jsme povoláni, abychom se stali lidmi plnými naděje, optimisty. Abychom věřili v dobrý konec všeho, ve vítězství dobra nad zlem.

Je dobré si to na začátku církevního roku připomenout, abychom byli světlem a povzbuzením světu kolem nás. Zmrtvýchvstalý Ježíš Kristus je už vítěz, nic mu nemůže ublížit, jeho království už začíná. Změňme své smýšlení a vyjděme vstříc Pánu s důvěrou!

P. Milan Těžký - farář

Vážení občané Benetic, milí rodiče a přátelé školy,

opět po roce mám možnost sdělit Vám několik vět o zdejší škole a o životě v ní.

Již na začátku tohoto roku se nám podařilo dokončit webové stránky, na které máme dobré ohlasy a myslím, že dobře informují o akcích školy.

V únoru ve škole p. starostka a p. místostarosta uspořádali setkání místních seniorů. Připraveno bylo malé pohoštění, děti zde zahrály divadelní představení a úsměvy na tvářích diváků i radost ze setkání nás přesvědčili, že takové akce mají smysl, nejen pro školu ale i pro veřejnost.

Koncem března se poprvé v naší škole uskutečnil den otevřených dveří. Odpoledne jsme pojali tak trochu jako zápis nanečisto, kde stávající žáci měli pro předškoláčky nachystané úkoly, při jejichž plnění jim pomáhali. Drobnou odměnu si nakonec odnesl každý z účastníků. Odpoledne nebylo pouze pro předškoláčky, na práci dětí se mohl přijít do školy podívat kdokoliv. Opravdu přišlo i několik dospělých a naše děti si rády poslechly slova chvály za svoji snahu, i za vystavené práce, které byly ke shlédnutí ve třídách i na chodbách školy. Pozvánku jsme umístili na nástěnky do všech okolních obcí a byla rozeslána i mailem. Příští rok den otevřených dveří určitě opět uspořádáme a věříme, že nás navštívíte v hojném počtu a tím se vrátíte do svých školních let.

Benetická škola kromě svědomitého přístupu ke vzdělávání také nadále spolupracuje s různými kulturními a vzdělávacími organizacemi z Třebíče. Při návštěvách divadelních představení se snažíme čas v Třebíči vždy doplnit smysluplnými edukačními programy např. v Muzeu Vysočiny, v Centru tradiční lidové kultury, v bazilice sv. Prokopa nebo knihovně, kde máme vždy připraven zajímavý program.

V letošním školním roce nám přišli tři prvňáčci a tři žáci odešli z pátého ročníku. Máme tedy stejný počet dětí jako v loňském roce, tj. deset. Období to pro školu není lehké, ale stále neztrácíme naději. Děti, které od nás odcházejí se na velké škole rozhodně neztratí, máme i pozitivní zpětnou

vazbu ze ZŠ Týnská, že děti jsou dobře připravené, šikovné a v samostatnosti ostatní děti předčí. I pochvalná zmínka o naší škole na letošním vyřazování deváťáků (přítomní končili všichni s vyznamenáním) velmi potěšila. To, že patnáctiletí kluci rádi vzpomínají na prvních pět let v benetické škole, pokračovali s dobrým prospěchem a všichni se dostali na vybrané obory, je i pro nás velkým zadostiučiněním, že snad přispíváme k dobrému vztahu ke vzdělání a pokládáme dobré základy pro jejich další život.

Ještě chci připomenout, že škola zařídila dětem stravování v MŠ ve Svatoslavi, kde se velmi dobře a zdravě vaří a ve školní družině mohou strávit odpoledne až do čtvrt na čtyři, čehož hojně využívají, a hlavně se jim zde líbí.

Přeji Vám krásné prožití vánočních svátků, veselého Silvestra a do nového roku hlavně zdraví, štěstí a spokojenost.

Andrea Bukovská

Hasičské ohlédnutí za rokem 2023

Po dlouhém roce plném výzev se nám naskýtá příležitost zpomalit a zhodnotit činnost našeho sboru. Začátek roku bývá vždy pro náš sbor z pohledu činnosti klidný a my máme čas se připravovat na první větší akci - pořádání plesu, který se letos uskutečnil 4. února. V průběhu ledna jsme vymysleli a připravili ceny do hlavní a malé tomboly. Jelikož byl rok 2022 pro naše hasičky velice úspěšný, nějaké ceny se podařilo posbírat již na soutěžích a další dary poskytli místní členové sboru. Kdo nás na ples přišel navštívit, mohl vyhrát opravdu hodnotné ceny. Ačkoliv se plesu již tradičně účastní především místní lidé, tentokrát jsme přivítali i mnoho členů okolních sborů. Možná právě proto se po finanční stránce velice vydařil. Proдалo se historicky největší množství lístků do tomboly, což při účasti kolem sto hostů přineslo pěkný výdělek 27 000 Kč.

V pátek 3. února jsme navštívili okrskovou schůzi v sousedním Čechtíně konanou při příležitosti otevření nové hasičské zbrojnice. Schůze byla spojena s prohlídkou nové budovy a tamní hasičské techniky.

Hned po plese jsme začali připravovat hasičský zájezd, který jsme naplánovali na 25. března. Nejprve jsme absolvovali prohlídku hradu Kámen. Přestože byl ještě oficiálně uzavřen, podařilo se nám vyjednat individuální prohlídku. Ve dvou skupinách jsme prošli celé prostory hradu, včetně sbírky historických motocyklů české výroby. Po zcela vyčerpávající prohlídce jsme ještě navštívili nově zrekonstruovanou kapli Panny Marie Bolestné. Vzhledem k chladnému počasí jsme byli všichni značně promrzlí a těšili se do Humpolce, kde nás čekal další program. Zde jsme navštívili nově otevřené návštěvnické centrum pivovaru Bernard. Po prohlídce jsme měli připravené občerstvení v nově otevřené pivovarské restauraci.

Začátkem dubna byl čas se pustit do přípravy soutěžní techniky. Naše družstvo žen se rozhodlo ještě letos reprezentovat náš sbor na hasičských soutěžích, bohužel již poslední rok. Jejich rozhodnutí odjet celý seriál závodů hasičské extraligy předznamenalo náročné léto. Nejlepší dosažený čas sezóny v Plumlově 16:37 je vynesl na krásné druhé místo závodu, nicméně v ostatních soutěžích se už tolik nedařilo. V silné konkurenci žen skončily na pěkném celkovém osmém místě. V Třebíčské lize dosáhly na celkové šesté místo.

Koncem dubna jsme uspořádali tradiční grilovačku při příležitosti pouti v Beneticích. Počasí bylo příjemné, proto i návštěvnost byla hojná a přinesla do hasičské pokladny také nějaký ten obnos. Poslední večer měsíce dubna se nesl v duchu palení čarodějnic a opékání špekáčků na place před hospodou.

V květnu se letošní okrskové cvičení po delší době konalo v sousedních Bochovicích. Za velice pěkného počasí se na okrsek podařilo postavit celkem tři družstva: družstvo mužů, žen a dětí. Ti nejmladší sice trénují za Trnavu, ale na dresech hrdě nosí SDH Benetice. Soutěž se konala opět dvoukolově, bohužel se našim týmům nepodařilo porazit hasiče z Čechtína. Ti měli na soutěži několik družstev napříč věkovým spektrem a zcela ovládli celou soutěž.

V červnu jsme byli pozváni na oslavu 150 let založení sboru SDH Humpolec. Za krásného letního počasí v sobotu 13. června vyrazila naše výprava do Humpolce. Po příjezdu jsme byli opravdu překvapeni velkolepostí celé akce. Ta začala slavnostním shromážděním všech pozvaných sborů na náměstí.

Po přivítání sv. Floriánem na koni se celá skupina přesunula průvodem k hasičské zbrojnici, kde proběhl slavnostní nástup a předávání čestných uznání. Po celé odpoledne bylo možné prohlížet vystavenou starou i moderní techniku sborů SDH z celé republiky. Návštěva se nám velice líbila. O prázdninách jsme také oslavili padesátiny našeho člena Milana Novotného v KD Benetice.

Tradičně na konci srpna jsme spolu se sdružením našich žen uspořádali rozloučení s prázdninami. Počasí se opět vydařilo a návštěvnost byla pěkná. Děti si užily spoustu soutěží, my jsme se postarali o gril, zahrála kapela a lidé se příjemně bavili.

V podzimních měsících proběhl úklid plácku před požární zbrojnicí a příprava dřeva na zimu do místní hospody. Během celého roku jsme se podíleli na opravách našeho kulturního domu, kde došlo k výměně vchodových dveří, rekonstrukci šenku a stavbě šatny pro

účinkující. Na 25. prosince je plánován koncert skupiny Argema, a proto je potřeba připravit zázemí. Koncem listopadu proběhla 81. výroční schůze, na kterou jsme pozvali naše kamarády z Humpolce. I přes nevlídné počasí hosté přijeli a mohli jsme si užít společné setkání okořeněné výborným gulášem, jehož vaření se letos ujali Jirka Pohořelický a Honza Vostal.

Naše úsilí je teď věnováno především přípravě koncertu. Jsme v očekávání, jak se celá akce podaří. Po loňském neúspěchu s kapelou Reflexy, která nám akci na poslední chvíli zrušila, jsme přehodnotili výběr kapely. Skupina Argema je sice větší sousto, ale snad to tentokrát dopadne dobře. Přijďte nás podpořit svou účastí a vezměte sebou i své přátele. Jistě si užijete dobrou zábavu!

Hasičský ples je naplánován na 3. února roku 2024. Všichni jste srdečně zváni.

V současné době nemáme žádné družstvo, které by náš sbor reprezentovalo v soutěžích, ale snad se blýská na lepší časy. Někteří místní mladí hasiči začali sbírat zkušenosti v okolních sborech, kde poctivě trénují.

S blížícím se koncem tohoto roku bych vám všem chtěl popřát hodně klidu, radosti a odpočinku. Ať se naplní vaše sny a přání. Mějte bezpečné a šťastné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2024.

Za SDH Benetice Karel Krejčí

Tříkrálová sbírka

V letošním roce padl nový rekord ve sbírce, která se koná celostátně od roku 2001, letos tedy po třiadvacáté. Štědrí dárci věnovali na dobročinné účely celkem 161,3 milionů korun. Na této částce mají největší podíl charitní koledníci - ti do více než 26 400 pokladniček vykoledovali celkem 155 milionů korun.

Peníze tradičně putovali na pomoc seniorům, lidem bez domova, nevléčitelně nemocným, nebo lidem ve složité životní situaci.

Oblastní charita Třebíč měla zapečetěných 543 kasiček do kterých se vybralo 3 829 325 Kč + online koleda a bezhotovostní platby 51 245 Kč. Do této částky se díky Vaší štědrosti podařilo přispět za obce Benetice a Věstoňovice 14 860 Kč což je o 1 503 Kč víc jak v roce předchozím.

Děkuji všem dětem i vedoucím skupinek koledníků, kteří se do sbírky zapojili. Víím, že není samozřejmé, věnovat svůj osobní čas ve prospěch druhým.

Moc děkuji za Vaši štědrost a také za to, že Vám nejsou lhostejní ti, co naši pomoc potřebují.

DÍKY každému z Vás!!!

za CHARITÁKY Eva Mikulášová

Věstoňovický běh okolo Javora

Díky tradici jsme se mohli opět sejít na věstoňovické návsi při 8. ročníku Běhu okolo Javora. Závodníci i diváci měli radost z počasí, které nám přálo, ale hlavně z osobních setkání a příjemně stráveného odpoledne. Velký podíl na této perfektně připravené akci mají organizátoři, díky kterým, si závod užili opravdu všichni.

Letos se běhu okolo Javora zúčastnilo 25 závodníků všech věkových kategorií, což je opět víc jak loni. Padl dokonce rekord trati a to časem 13,43. Tím nejrychlejším běžcem byl Honza Voda, který pokořil svůj čas 14,03 z loňska. Na krásném druhém místě se umístil Štěpánek Houzar s časem 16,47 o dvě sekundy za ním doběhla Tonička Houzarová.

V běhu kolem vesnice, který je kratší, pro mladší závodníky, závodilo 12 natěšených dětí a v nejkratším zápolení, běhu kolem rybníka, si zazávodilo 8 nejmladších dětí. Celou trať tradičně prošli "senioři", kteří tak svojí účastí podpořili náš závod. 😊 Všichni, co se závodů účastnili, proběhli a prošli cílem v pořádku, někteří vyčerpaní, ale určitě šťastní, že zabojovali, nejen s ostatními, ale hlavně sami se sebou.

Celé odpoledne probíhalo vesele a uvolněně, díky fandícím divákům, kteří nám tak udělali super atmosféru. Každý účastník si po vyhlášení odnesl nejen dobrou náladu, ale také perníkovou medaili, která k našemu závodu samozřejmě patří. V příštím roce, rádi přivítáme každého nového účastníka, ať běžce, chodce, nebo diváka.

Věstoňovické rybářské závody

V říjnu jsme měli příležitost se opět sejít na naší návsi a soutěžně si zachytat. Počasí bylo hodně podzimní, ale atmosféra díky občerstvení a skvělé obsluze s horkými bramboráky a ledovým pivem neměla chybu.

Rybářů se sešlo neskutečných sedmnáct. Za tři hodiny se chytlo 114 kusů ryb a ta největší s mírou 53 cm a nejmenší 17 cm.

Vítězem se stal s neskutečným součtem 917 cm Tomáš Nováček. Všem díky za účast a pořádajícím za skvělou organizaci.

Přeji každému z vás, Vánoční svátky prožité šťastně se svými nejbližšími a do roku 2024 hlavně hodně zdraví, rodinné pohody a spoustu milých setkání se svými přáteli!!!

Eva Mikulášová

Mladí hasiči

Jsme velmi rádi, že má hasičský sport mnoho mladých následovníků z Benetic i Věstoňovic. Již několik let reprezentují Benetice i když pod vedením SDH Trnava Barča a Vojta Vostalovi, Maty Mikuláš, Karolínka Pacalová a Kristýnka Krejčová. Okresní ligu tyto děti jezdí pod vedením Trnavy, ale o to hrději nosí na každý závod dres se znakem Benetic. V obci máme i další děti, které se účastní okresní ligy mladých hasičů za SDH Svatoslav soutěží Adam Kosielsky a Michal Valík.

Naše družstvo "Benetáků" jak jim v Trnavě přezdíváme, patří do velkého teamu 35 závodníků pod vedením Markéty a Radka Cahových, Dany Mervové a Evy Mikulášové. Děti tvoří 4 družstva mladších žáků ve věku 6-10 let a 1 družstvo starších žáků, 11-13 let ve kterém jsou děti z Benetic. Dále za

Trnavu závodí ještě další 2 družstva starších žáků pod vedením Milana Kudláčka, Jitky Lysákové a Romana Nešpora.

Družstvo dětí z Benetic závodilo letos prvním rokem mezi staršími žáky, a i když to nebylo vůbec jednoduché ve velké konkurenci 36 družstev se nakonec umístili na pěkném 20. místě letošní okresní ligy. Družstvo mladších žáků Trnavy A skončilo z 35. družstev na krásném 6. místě. Konkurence je opravdu velká pravidelně se účastní ligových závodů kolem 60 družstev.

Tak jako každý sport, je i ten hasičský závislý na finančních prostředcích, a proto bych ráda za všechny trenéry poděkovala našim hlavním sponzorům firmě TFY, s.r.o. Třebíč, obci Benetice, která své děti takto podporuje a všem dalším sponzorům.

Na závěr děkujeme všem dětem, kteří trénují s radostí a odhodláním. Máme velkou radost, že je pro vás stejně důležitý vlastní výkon, ale zároveň i spolupráce, teamovost, přátelství a kamarádské obejmutí. Děkujeme rodičům, kteří své děti poctivě posílají na tréninky, pomáhají s dopravou dětí na závody a spoustou dalších činností, které nejsou vidět, ale bez nich by to nešlo. Věnovat čas této činnosti není jednoduché. Je nutné skloubit až 2 tréninky v hlavní sezóně s ostatními zájmy, nemluvě o víkendech, kdy jedeme na závody v sobotu i neděli. Opravdu si vás všech velmi vážíme!!!

Za trenéry mladých hasičů Eva Mikulášová

Nohejbalový turnaj v roce 2023

Letošní turnaj skončil v tomto pořadí:

1. Karel Houzar, Radek Novotný, Martin Starý
2. Mikuláš Petr, Doležal Zdeněk, Krejčí Zdeněk
3. Libor Novotný, Fanda Strohmer, Petr Vaněk
4. Michal Valík, Radim Novotný, Laďa Mikuláš

Děkujeme hráčům za účast, obci Horní Vilémovice za půjčení hřiště, obci Benetice za ceny a paní Koukalové za občerstvení 😊.

»RN«

Vážení spoluobčané

Rok se s rokem sešel a opět se musíme zamyslet, co jsme mohli, měli a hlavně udělali, co máme za sebou na úseku, který nám byl svěřen. V mém případě se samozřejmě jedná jen a jen o práci v našich lesích.

Letos budu stručný, neboť provádíme méně činností, ale ve větších objemech. Především se jedná o znovuoobnovení lesa úspěšným založením lesních kultur, základů budoucích lesních porostů. A že to není tak jednoduché, mi dá za pravdu každý vlastník lesa. Je to boj na delší trať, hlavně letos s rozmary počasí. Každý, kdo letos zalesňoval, byl asi velice spokojený s krásným vlhkým jarem. Dostatek vláhy velmi pomohl k nastartování sazenic. Pohled na založené kultury byl nádherný, ztráty do 20%. Paráda. Pak přišel červenec a prudké slunce nám ukázalo svou sílu. Krásné vedro, bazény na třiceti stupních. Zase paráda, ale jen pro rekreaci. Bohužel, ne tak pro založené kultury. V některých místech po podařeném zalesnění vznikly dost velké ztráty, docházelo k úplnému spálení sazenic, a to v době ožínání buřeně. Zde nastalo dilema – uvolnit sazenice od buřeně a riskovat spálení

sazenic, či naopak. Naštěstí někde pomohly ponechané výstavky či keře, které pomáhaly svým zastíněním. Avšak někde jsme museli paseky opustit a počkat s ožínáním na pozdější dobu. I tak na těchto místech, kde kamenné podloží vystupuje k povrchu, došlo k větším ztrátám na kulturách. A jsme zase u toho, že mocná čarodějka příroda opět zasahuje do našeho snažení, tentokrát negativně. Vcelku ale musím konstatovat, že kultury začínají odrůstat, prázdná místa zaplňují náletové dřeviny - bříza, jívka a jeřáb.

Malý přehled hospodaření :

Příjem	67 709 Kč
Výdaje	1 533 829 Kč
Dotace	598 420 Kč

Provedená činnost :

Zalesnění	6,75 ha
Oplocenky	1,54 km
Ožínání	20,70 ha
Těžba	138 m ³

Výsledky hospodaření se budou měnit po vyúčtování všech, ještě probíhajících prací. Také dotace jsou vyřizovány s velkým zpožděním, až po krajské kontrole v lese. Toto jsme absolvovali před měsícem s kladným výsledkem a přidělením žádaných dotací.

Nyní už jen přeji všem spoluobčanům klidné a spokojené prožití svátků, hodně zdraví a spokojenosti v nastávajícím roce 2024.

Víta H.

Z kamene vytesaná

Ač dost nerad ale začínám si uvědomovat, že už bych se také měl začít počítat mezi pamětníky. A tak chci zde, na stránkách Benediktina zvěčnit jednu dřívější Benetickou raritu. Aby alespoň jako vzpomínka zůstala uchována a vědomí o její existenci neodešlo s posledním pamětníkem. Ostatně kvůli tomu se přece píše kroniky.

V časech mého dětství bylo hodně věcí jinak. Ta slova jsem jako kluk taky slyšel z úst svých rodičů a prarodičů 😊 Ne, voda ani tenkrát netekla do

kopce a písek se nevázal do otýpek 😊 Ale neměli jsme počítače ani mobily a televize vysílala jenom jeden program. Druhý program začala vysílat tehdy Československá televize až 10. května 1970 a to ještě omezeně, pouhé tři dny v týdnu. Nejezdily tady ani auta. Když přes Benetice projelo nějaké auto, byla to událost, hodná zápisu do kroniky. Taky díky tomu jsme se jako kluci mohli o letních prázdninách věnovat stavbě motokár. Samozřejmě až poté, co jsme si doma splnili úkoly od rodičů. Vyčistit chlív, zamést dvůr, odvoztit nějaké dříví do dřevníku apod. Nejdřív práce, až pak zábava.

Kolečka od kočárku (o ty byl velký šmelc), kousek prkna, vzadu oska napevno a vepředu lať připevněná jedním šroubem uprostřed. Takový stroj se řídil nohama a většinou ani neměl brzdu, a když už, tak opět lať jedním šroubem připevněná tak aby se jako páka dala rukou přitlačit na pneumatiku jednoho ze zadních kol. Existovaly i sofistikovanější konstrukce, ale tahle popisovaná byla jednoduchá na výrobu a jezdila taky dobře. Když se pak tenhle závoďák vytlačil nahoru, až k odbočce na Čechtín, a byl dobře udělaný, že třeba kolečka nešla šejdrem, dokázal projet celou vsí. Svoje závoďáky jsme zastavovali před zatačkou u Vlachových na odbočce k návsi. Dneska tohle kluci na silnici dělat nemohou. Pravý opak se stal událostí, to, když tu po silnici chvíli nic nejede 😊 Ale tak, doba je jinde, zase jsou k dispozici internet, herní konzole a spousta dalších vymožeností.

Když po prázdninách začala škola a přišel podzim, vodili jsme odpoledne a o víkendech dobytek na pastvu. Ve vsi bylo několik domů, kde měli kravku, či aspoň kozu. My měli obě. Na loukách rostla druhá otava a na některých polích jetel z podsevu, s tím ale opatrně aby se dobytek nenadul. Bylo

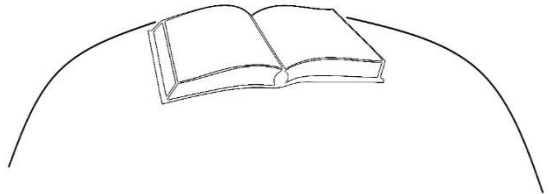

dostatek míst, kde se dalo pást. Zvířata jsme mohli pustit na volno, většinou se držela poblíž nás a zase bylo dostatek času na hry. Jen jsme při tom museli dávat pozor, aby dobytek

za chutným soustem nezašel dál, než bylo zdrávo. Rozdělalí jsme si ohýnek, v popelu ohniště pekli brambory nebo na hůlce nabodnuté jablko. Jak z Ladových obrázků. 😊 Na Skalnicích bylo kopečků a remízků tenkrát víc než dnes, a tak bylo dost prostoru pro různé hry a stavění úkrytů. V létech 1979 – 1980 tam JZD nechalo nějaké rostlé skály odstřelit. Ty menší, co šly zahrabával bagr hlouběji do země. I pásový traktor Stalinec se tam dost vyřádl.

Z jednoho takového odpoledne na pastvě mám vzpomínku na událost, která mi zůstala v paměti dodnes, jako by to bylo včera. Jako by ta vzpomínka byla ve skále vytesána. A to doslova. Už si nepamatuji, kolik nás tehdy sedělo u ohýnku a kdo všechno, ale ten nápad... „Děcka, chcete něco vidět? Ale někdo musí zůstat u krav“

Slovo dalo slovo, rozdělili jsme se. Někteří zůstali hlídat krávy a myslím, že tři jsme běželi do lesa nahoru na hřeben Skalníků a pak až na

druhou stranu, téměř na konec lesa k Dolům. „Tak tady to je“. Zůstal jsem v údivu stát před velikým balvanem. Tedy pro mě velikým. Bylo mě tak osm, maximálně deset roků. Z pohledu dospělého člověka by to jistě vypadalo jinak. Ale ten balvan, ten nebyl jen tak ledajaký, jakých je tady všude kolem spousta. Byl výjimečný. Nahoře, z toho balvanu vytesaná čněla jakoby volně položená a asi tak v půli otevřená kniha. Díval jsem se na ni jako u vytržení. Působilo to na mě tak, jako by si v ní ještě před chvílí někdo četl, před námi se skryl a knihu vzít nestačil. Ten obraz vidím dodnes jako živý, ač už nikdy potom jsem tu knihu neviděl.

Až po létech jsem se ji vydal hledat, chtěl jsem ji ukázat synům. Kluci už byli ve věku téměř jako já, když jsem ji poprvé a taky naposled spatřil. Ač jsem si přibližně pamatoval místo kde balvan s knihou měl být a na hledání jsme byli tři a počítali jsme s tím, že může být bodličím zapadaná, nebo mechem zarostlá, knihu jsme už nenašli. Hledání jsme pak rozšířili na celou severní stranu Skalníků. Les jsme prochodili křížem krážem. Já sám jsem hledání ještě

několikrát zopakoval. Nic. Jako by se kámen s knihou do země propadl. Jako by ten někdo tajemný, kdo si v ní chodil číst, možná nějaký čaroděj, či poustevník, knihu vzal a před zvědavými zraky lidí dobře schoval.

Tak a zpátky na zem 😊 Ne, tu knihu jsem si opravdu nevymyslel. Kniha z kamene vytesaná v lese na Skalnících byla. Viděl jsem ji. Dotýkal jsem se jí. A i když je to už hodně dávno, rozhodně se mi to nezdálo. Nic mystického v tom ale není. Mám určitou teorii kde se tam ta kniha vzala a taky proč jsem ji už pak nenašel.

V domku č. 19, vedle hřbitova (chalupa rodiny Poskočilových – moc hezky ten domek opravili) dříve žil pan Josef Vratislavský. Toho pána si dobře pamatuji, pracoval v JZD a taky dělal hrobaře. Nevím, jestli jeho táta nebo děda byl kameník. Možná oba. 😊 Takový kameník, co dělá spíš tu hrubou práci. Sloupky do plotu, desky na zápraží, koryta apod. Prostě věci, co byly tenkrát na vesnici potřeba a z kamene se daly vyrobit. Říkalo se o něm, že byl tak trochu podivín. Ráno vzal brašnu s náradím, kus chleba a vodu a celý den někde venku opracovával vyhlédnutý kámen. Jak taky jinak. Zákazníkům se dopravovaly až hotové výrobky. Taková kamenická dílna byla venku, v polích a v lese. Stop po práci kameníka je hlavně Na Skalnících ale i jinde vidět hodně ještě dnes. Před časem jsem tomu věnoval spoustu času a na vycházkách s Maxem jsem pozůstatky po práci kameníka vyhledával a fotil. Fotografie mám uložené na tomto odkaze

<https://www.raice.idnes.cz/jirkafik/album/kamenik-v-beneticich>

Myslím si, že tu kamennou knihu vytvořil nejspíš pan Vratislavský, nebo někdo z okolí, kdo se věnoval stejnému řemeslu. Určitě to nebylo dílo žádného čaroděje. 😊 V dřívějších dobách bylo po vesnicích kameníků víc. Přece jenom ručně opracovat kámen do požadovaného tvaru nebyla práce na hodiny, spíš na dny a týdny. Podle toho, co bylo potřeba z kamene vyrobit. K dispozici byla jen palička, železné klíny a sada sekáčů. A nedej Bože, že se kámen při práci zlomil, či štípnul jinak, než bylo zamýšleno. Spousta hodin zmařené práce a nutnost najít jiný vhodný kámen a začít znovu. I to je v přírodě k vidění.

A proč už jsem knihu nenašel? Prostě tam není. Někdo ji odvezl a už to musí

být víc jak třicet či čtyřicet roků. Jinak bych ji tehdy určitě našel. Prohledal jsem snad každý metr čtvereční. Ten kámen nebyl zase až tak veliký, aby ho traktor nezvládl. Takže si představuji, že někde někomu krásí zahradu. No samozřejmě, nic proti tomu. Jen bych ji ještě někdy rád viděl. Dotknout se jí, položit na ni ruku... To bych si přál.

Přátelé, všem vám přeji klidné a spokojené prožití Vánočních svátků v kruhu svých rodin, veselého Silvestra a zdravím a pohodou překypující rok 2024.

Jirka Vlach

Vzhůru dolů

Zdravím všechny příznivce cestování a hlavně potápění. Dovolte mi, abych se ještě v dnešním okénku vrátil do roku 2022. To jsme vykonali naši zatím nejvzdálenější cestu za krásami podmořského života a tou byla výprava za mantami a měsíčníky na indonéské ostrovy Bali a Nusa Penida. Na cestu jsme se vydali v září 2022 a musím říct, že byla strastiplná. Letěli jsme 5 hodin z Vídně do Abú Dhabí, 7 hodin z Abú Dhabí do Kuala Lumpur a dál ještě 3,5 hodiny do Denpasaru na Bali. Naše cesta byla zamotaná od samého začátku. A to myslím od samého! Třeba to, že autobusu, který nás vezl na letiště dojde nafta ještě před Mikulovem, to nikdo z nás nečekal. Letadlo jsme stihli, ale jen tak tak!

V Abú Dhabí jsme čekali na navazující let 3 hodiny a v Kuala Lumpur dokonce 7. To bohužel mělo za následek, že jsme do Denpasaru na ostrově Bali přiletěli pozdě a poslední loď na ostrov Nusa Penida nám ujela. Tudíž jsme museli přenocovat v hotelu a teprve další den pokračovat v cestě! Ráno v přístavu bylo opravdu živo, stovky lidí, nosiči kufrů, ale hlavně žádné nástupiště (molo)! Takže vyhnout nohavice a vzhůru na loď. Byl to takový autobus na vodě asi pro 50 lidí, ale uháněl slušně, takže za 2 hod jsme byli konečně na místě.

Ubytovali nás v krásných bungalovech, kolem kterých byla rozlehlá zahrada, v níž rostlo všemožné tropické ovoce. Koupelna a záchod sice neměly strop, ale vlastně na co! Druhý den po příjezdu a odpočinku jsme

ráno vyrazili do Dive centra připravit si techniku a seznámit se s plánem ponorů a výletů.

Nechci Vám tu popisovat náš výlet den po dni. Vždy 1-2 dny potápění vystřídal nějaký výlet, abychom nenasbírali moc dusíku do krve.

Musím říct, že potápění v okolí těchto ostrovů je opravdu zážitek. A to jak z důvodů krás života pod vodou, tak přítomností silných proudů, kterým jsme museli čelit. Nusa Penida byl kdysi trestanecký ostrov, a to hlavně proto, že z ostrova se nedalo jen tak uniknout. Buď vás proud zatáhl zpět na ostrov, nebo na otevřený oceán, ale hluboko pod vodou. Tato lokalita je tímto pověstná a měli jsme možnost to poznat na vlastní kůži, kdy jsme se s mým parťákem Honzou vzdálili od hlavní skupiny asi na 5 metrů, což není zas tak moc, ale vzal nás proud a našli nás asi za hodinu na otevřeném oceánu 4 km od nich.

Ale podmořský život je zde nádherný. Obrovské korálové zahrady, tisíce pestré barevných ryb a desítky, opravdu desítky, mořských želv Karet. Po návštěvě lokality Manta Point jsme byli v potápěčském nebi. Manta Point je čistící stanice, kam Manty Obrovské připlouvají, aby je drobné rybky zbavily parazitů. Je to dechberoucí pohled, když tito majestátní tvorové, kteří dosahují rozpětí ploutví až 7 m, kolem vás proplouvají a vy je můžete pozorovat v němém úžasu. Byl to pro všechny silný zážitek. I přes 3hodinovou drsnou cestu lodí ve vlnách se všichni tvářili jako kdyby vyhráli ve sportce první cenu!

Na tomto místě jsme udělali dva hodinové ponory, takže Mant obrovských jsme se nabažili do sytosti. Bohužel jsme nenarazili na náš další cíl potápění a tou byl „Mola mola“. Tak trochu bizarní ryba, česky Měsíčník svítiví. Je to taková „oploutvená hlava“. Štěstí, ani příroda nám nepřály a měsíčníky jsme prostě neviděli. Podle místních je to prý postupným oteplováním mořských proudů. Studené proudy z jižního ledového moře vynášejí živiny k hladině a za nimi plavou měsíčníci. Byli jsme připraveni a vybaveni na to, že voda v této části ostrova bude mít max. 17-18 °C a měla 26 °C. To zaráželo i místní, ale i tak jsme toho viděli spoustu a potápění v těchto místech bylo úžasné.

Na ostrově jsme také navštívili několik místních zajímavostí. I když nám tam zajímavé přišlo všechno. Jak fascinující výhledy na útesy, přírodu, pláže, ale třeba i podzemní chrám v jeskyni. Místní vyznávají většinou hinduismus, což je vskutku zajímavé, zvláštní a pro našince někdy až bizarní náboženství. Jejich všudypřítomné chrámy a sochy různých bohů, kterých mimochodem vyznávají víc než 1000, působí někdy úžasně, někdy trochu kýčovitě.

Obrovské pozitivum, kterého si všimnete je, že uctívají téměř vše. A to má velký vliv na to, jak se chovají k přírodě a ke všemu co jim bylo dáno. Jsou za všechno vděční.

Místní lidé, to je kapitola sama o sobě. Za celou dobu jsem se nesetkal s nikým, kdo by se nějak mračil, nebo se na vás snažil vydělat. Ba naopak. Možná to bylo tím, že jsme byli mimo turistické oblasti, ale lidé zde byli milí a usměvaví.

I doprava zde byla velice zajímavá. Všude jezdí tisíce skútrů, samozřejmě vlevo! Je to šílený chaos. Někdy jsme potkali i 5člennou rodinu na jednom skútru.

Další samostatnou kapitolou bylo jídlo. Místní strava se skládá hlavně ze zeleniny a rýže. Vše zde hodně pálí, jelikož prý pálivé koření konzervuje, aby se v teple jídlo nekazilo. Konzervují rádi. Já moc pálivé nemusím, a tak to bylo složité. Nejhorší bylo, že jeden den výborné jídlo se druhý den v té samé restauraci nedalo pozřít, jak pálilo. Ale jinak kuchyně pestrá, a hlavně na české poměry levná. Třeba večeře stála v přepočtu od 50 do 120 Kč.

Ostrov Nusa Penida v nás zanechal úžasně vzpomínky a opouštěli jsme ho s těžkým srdcem.

Po týdnu jsme se přesunuli zpět na ostrov Bali, kde jsme ještě navštívili několik turisticky zajímavých míst. Například terasovitá rýžová pole, pravý nefalšovaný prales i s opicemi. Ostrov Bali je už turisticky známější a je zde opravdu co vidět. Ještě bych se zmínil o vodním chrámu Gunung Kawi, kde jsme měli to štěstí, že při jeho návštěvě přselo. Zní to paradoxně, že říkám štěstí, ale vodní chrámy, kde se nachází hrobky králů a královen s důmyslnými

kanálky a fontánami na vodu vidět v tomto počasí bylo nezapomenutelné. Připadali jsme si jako Indiana Jones.

Indonésie ve mně zanechala obrovské zážitky! Ať z pobytu pod vodou tak i nad vodou. Přátelská povaha místních lidí a jejich úcta k přírodě a ke všemu co jejich nejvíce uznávaný bůh Šiva stvořil je něco, co se vám vryje pod kůži a nutí vás k zamyšlení.

Tak zas někdy: Vzhůru dolů!

(a do dálek)

Vlasta Vostal

Dobrý den,

zdravíme vás všechny a něco málo k sezóně. Letos jsme se rozhodly běhat extraligu, Třebíčskou ligu a ukázaly jsme se i na Žďárské lize.

Extraliga pro nás začala slibně, první polovinu závodů jsme se zvládaly držet v první top pětce, ale poté to šlo rychle z kopce. Náš nejlepší čas je 16:37 v Plumlově a bylo z toho 2. místo. Pak jsme získaly nějaké to čtvrté a páté místo, bohužel jsme letos měly obrovskou smůlu a když se nám zadařilo, tak se zadařilo všem: 16:51 - 6. místo, 16:56 - 8. místo, 16:81 - 8. místo. Takže letos jsme bodíky opravdu nesbíraly. Celkově jsme se umístily až na 8. místě. Třebíčská liga pro nás byla hodně hektická. Snad dva závody jsme odběhly komplet, ale někde ty prachy jsme vydělat musely. Když to nevycházelo na extralize, na Třebíčské lize jsou finanční ceny o polovinu menší jak na žďárský, takže jsme asi měly zůstat u žďárský. Snažily jsme se to nějak polepit na každý závod. Bohužel i tak se to kolikrát sešlo a nezvládly jsme objet všechny závody. 2 x 1. místo, 1 x 2. místo, 2 x 4. místo, 2 x 6. místo, celkové 6. místo. Na Žďárské lize jsme objely jen 2 závody a z toho bylo 1. a 2. místo. To je asi vše k našim výsledkům, které rozhodně nebyly podle našich představ. Měly jsme smůlu, kterou jsme nezvládly prolomit, i když na jaře to vypadalo hodně nadějně.

Jak už mnozí víte, tohle byla naše poslední sezóna, i když nebyla nejlepší, tak my si ji pořádně užily. Náš tým nebyl jen tak obyčejný tým, byla to jedna

rodina, kde každá byla pro každou, což se u ženského týmu moc nevidí. Takže vám všem chceme moc poděkovat za ty roky podpory, důvěry a hlavně možností reprezentovat Benetice, jsme rády že jsme mohly být součástí. Doufáme, že se najde dalších 7 bab, co nás nahradí a bude se jim dařit jednou tolik co nám. Taky obrovské díky patří našemu trenérovi, i když na nás už neměl tolik času, ale vždycky tu pro nás byl a to bylo hlavní.

Vaše Benetandy

Chilli BenFest 2023

První sobota v říjnu v Beneticích patřila milovníkům pálivých papriček i všem zahrádkářům a pěstitelům. V areálu "Za Skleníkem" se pořádal druhý ročník Chilli BenFestu. Počasí pro nás letos bylo příznivější a o tom svědčila i hojná účast. Návštěvníci měli možnost vidět nejen různé zahrádkářské úspěchy, ochutnat dobroty od místních, ale mohli se aktivně také zapojit do soutěží. Velmi si ceníme Vás, kteří jste donesli svoje dílo k ochutnávce. Především pak Michalovi Němcovi z Bochovic, který je vášnivým pěstitelům chilli, ale snaží se ho také zajímavě zpracovat. Letos jste měli možnost ochutnat jeho marmelády, které byly výborné.

Opět proběhla soutěž o nejtěžší dýni a bramboru, stručně nejvyšší

umístění. V kategorii BB 2023 (Benetická brambora) - 1. Petr Vaněk ml. (1027g), 2. Hynek Vostal (553g), 3. Božetěch Krejčí (462g), v kategorii BD 2023 (dýně) - 1. Veronika Vodová (36,8 kg), 2. Michal Němec (32,3kg), 3. Božetěch Krejčí (24,1 kg).

Jak už jsem zmínil na začátku, i návštěvníci mohli také soutěžit. Karel Krejčí pro nás připravil dvě zajímavé soutěže, kde si

každý mohl vyzkoušet svoji chuť a vůni, a tak Karel popřel i zažitě předsudky. Děkujeme mu za ochotu! Pro děti byl na hřišti za školou připraven program, se kterým nám pomohli táborníci. Ani Vaše žaludky však nezely prázdnotou, z grilu jste měli možnost ochutnat výborné klobásy od Vítě Krejčího, které sám vyráběl, a od Jirky Pohořelického skvělé a již osvědčené Chilli Con Carne. Holčákům děkujeme za zákusky ke kávě. V neposlední řadě musím poděkovat paní Herbrichové, kdy nám naše základní škola poskytuje zázemí, jí však přinášíme starost a úklid.

Myslím si, že se akce opět povedla, sami už se připravujeme na další pěstební sezónu, letošní se nesla ve znamení boje se mšicemi, a doufáme, že se opět všichni ve zdraví sejdem v dalším roce první říjnovou sobotu i s Vašimi pěstitelskými úspěchy!

Za Paprikáše Jan Vostal

Knihovnické okénko

Vážení a milí spoluobčané,

po roce Vás opět vítám v knihovnickém okénku.

Obecní knihovnu můžete navštívit v budově obecního úřadu vždy v lichý čtvrtek od 18:00 do 19:00.

Moc mě těší, že během letošního roku přibýlo spoustu malých čtenářů, a vždy s nadšením vybíráme společně knihy, které by se jim líbily. Na základě toho jsem se ve spolupráci s výměnným fondem zaměřila především na větší dodávky dětských knih a ráda bych v tom pokračovala i nadále. Samozřejmě na své si přijdou také dospělí – najdete zde spoustu románů, detektivek a pohodového čtení.

Děkuji za vaši přízeň a všichni jste srdečně zváni!

Krásné vánoční svátky a mnoho zdraví v roce 2024 přeje

Lucie Vostalová

Vážení spoluobčané,

dovolte mi Vás zde na stránkách našeho zpravodaje informovat o tom, co se dělo kolem výjezdové jednotky v letošním roce. Začátek roku byl ve znamení odborné přípravy. S Michalem Vaňkem jsme vyrazili na každoroční školení velitelů do Třebíče, další čtyři členové pak prošli kurzem nositele dýchací techniky ve Žďáru nad Sázavou. Dne 27. května proběhlo ve Věstoňovicích malé školení, připomněli jsme si používání hydrantů a řekli jsme si něco málo ze zdravotvědy.

O prázdninách jsme ve spolupráci s SDH Svatoslav pořádali letní tábor pro děti. Navštívili jsme faru v Měříně, kde se tábora zúčastnilo 32 dětí. V příštím roce máme v plánu jet do Čachnova v termínu 13.-20. července. Jde o skautskou základnu mezi Hlinskem a Poličkou.

V tomto roce vyjela jednotka na pokyn operačního střediska k 9 událostem. Z toho šlo o dva požáry (v Trnavě a druhý v Okřešicích). Další činnosti

jednotka poskytla ať už obci nebo jednotlivým občanům v rámci výcviku nebo bez zápisu událostí.

Průběžně se staráme o techniku i prostředky

jednotky. Tím se dostáváme asi k nejzajímavější věci, co nás letos potkala. Už delší dobu jsme se rozhlíželi po náhradě Trambuse, je to již zastaralá technika, což by tolik nevadilo, i s ní se dá pracovat. Je to však náročnější, častější poruchy, vzduchové řízení není zrovna také nejlepší, ale poslední věc, která nastala, v roce 2021 hasičům přestala platit výjimka na zimní pneumatiky u vozidel nad 3,5 tuny, takže bychom museli nakoupit nové pneumatiky, což již do tohoto vozu investovat nehodláme.

Naskytla se nám na jaře možnost získat od HZS Kraje Vysočina cisternu TATRA 815 CAS 32 po dopravní nehodě. Tak jsme si ji začátkem dubna vyrazili do Jihlavy prohlédnout a zvážit, zda jsme schopni ji vůbec dát do provozuschopného stavu a udělat si představu, kolik to bude stát. Všechny informace jsme dali dohromady a přednesli nabídku zástupcům obce. Padlo rozhodnutí, že cisternu vezmeme, následovalo papírování a bezúplatný převod na obec Benetice. 10. srpna nám ji profesionální hasiči dovezli do Benetic.

V současnosti probíhá oprava kabiny, výměna poškozených součástí a plechařina. Když je chvíle, snažíme se na cisterně pracovat. Kdo bude mít čas a chuť mezi svátky, v pátek 29. prosince od 13 hodin bychom udělali větší brigádu, abychom na cisterně postoupili. Něco málo ještě k technickým parametrům vozidla. Jde o cisternovou automobilovou stříkačku na známém tatrováckém podvozku s centrální nosnou rourou a pohonem 6x6. Kabina je určena pro 4 osoby. S sebou vezeme 8 200l vody a 800l pěnidla. Výkon čerpadla je 3 200l/min a celková váha vozidla 25 tun. Starší cisternu - Trambuse prozatím musíme držet, dokud nebude Tatra plně zásahu schopná. Poté dojde k prodeji vozidla.

Rok 2024 se bude točit převážně kolem Tatry. Nejen úspěšně dokončit opravu, ale je nutné, aby se řidiči s vozidlem sžili a i samotní hasiči se seznámili s jeho ovládáním a vybavením. Že bychom se nudili, tak o to strach nemám.

Děkujeme Vám všem za podporu a pomoc, klidné svátky a ať se daří v novém roce.

Jan Vostal, velitel JSDH

Silvestrovský pochod

Jako každoročně bychom vás rádi pozvali na „Silvestrovský pochod“, který se uskuteční 31.12.2023. Sraz v 9,30 na návsi ve Věstoňovicích. Trasa i průběh bude stejná jako v minulých letech – procházka kolem Velkého javora k Hubertusu, opékání špekáčků, vyprázdnění placatek – a zpět...

Novoroční svařák

Zveme Vás na „Novoroční svařák“. Proběhne již tradičně 1.1.2024 a to v 17,30 ve Věstoňovicích a v 18,00 v Beneticích. Tato akce bude samozřejmě spojena s odpálením ohňostrojů.

Jana a Radek

Počet obyvatel k 1.12.2023 : Benetice 142 obyvatel

Věstoňovice 53 obyvatel

Nové občánky bohužel tento rok nemáme.

Významné výročí v roce 2023:

Pavla Karasová	80 let	Benetice 22
Vilém Novotný	75 let	Věstoňovice 1
Marie Krejčová	75 let	Benetice 27
Alois Krejčí	75 let	Benetice 8
Ing. Vítězslav Herbrich	70 let	Benetice 30

Nejstarší občankou je paní Marie Cejpková, Benetice 36, která oslavila 94 let. Srdečně gratulujeme.

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme především pevné zdraví, štěstí a lásku.

Opustili nás :

21.12.2022	Jitka Krejčová	70 let
14. 1. 2023	Vojtěch Večeřa	77 let
9.4.2023	Marie Bouzková	82 let

Věnujeme tichou vzpomínku...

Copyright © 2023 Obec Benetice. Vydala v počtu 80ks.